

הנאה ורשות
בבבליות

ז' זריזת מים ואקזינזיה

ו) אנטז' פלז'וּס (ט'ג')

קאוואן באדים ובקלים ומתקין - טמאן.

ואם פדים את יוד בפחים - טהורם. רבוי שבקען
אוור: יברוח, קדי שיבוא בכם מים.

(ז) זריזת מים ורשות

* dredשיך והקטפרום ומשקה טוחן אויר וחבר
לא לטמאה ולא לטהרה לא ציריכא יאיכא
טוחן להטיה רחנא נמי חנינה טוחן להטיה
וחבר דלאה לענן מקאות ורבוי יהוה
היא *דרשן טקה שיש בו ארבעים סאה
מכובנה יודו שעיס ובלל (שודדים בבת
ארוח טהורים) כוה אחר זה ראשון מהוז
והשני טבא רבוי יהודה אומר אם הרו רגלו
של ראשון נענות בתים אף השני מהוז

(ח) זריזת מים ורשות

ולו ואם הרויה כו'.

מחן כליזט מילון יט סיג גמל טנטעל טנטעל מונת ומנת
הטפה מים טיטלה לאחורה בזער וחיפה לך קדימה יט נמייס
מלא ולו' לאמיר יט מילא ולמ' כו' אונגן נט' לין טמפלין
וילס ממים נתנעה דחיפה על' ולפע"ד הין לאלוות קולג' דרדריס
שאנו ליסול לדלק נמנת וופסוקיס הין הילג' דנדיענד שא' גבל
לנתלה מלון למל' נושך דרכמה וכמה ונריס מהמייס מעין מים
בלג' מ' סדין ולפע' ליענד כט' כה'

טומלה וולקו (דולדמן ספיק ל'ג') עכ' עט': לו' בתים כו'.
דווקא נמי מוקס הילג' ני' נמייס מילוטס קלמעל טימון ק'ס' גאנ'ס'
וכ' מנדצ'י טף פ'': לח' טופח. עט' לטפיה. מיט' וכ'ה
וון נו' גראט'ג':

ו) אנטז' פלז'וּס (ט'ג')

ז' זריזת מים ורשות

ח' זריזת מים ורשות

ט' זריזת מים ורשות

י' זריזת מים ורשות

ט' זריזת מים ורשות

טוחן נטפיטם. טם מטה גרכא
טלס נפח ט' סיל לאטפיט נמוקס
האל: טיגו. למולחה ולמלחה
וקיד' דאיל' סדין למולחה ולמק'כ
כמוך' לעמיך נטה' האה' זט'.
כל' וקמי' חטב: נט'י מוקוווט.
קלמר ו' יאולה סיל' מטוס נו' לחייט
(רכמי') ט', ומיא' לנען נעל'ה
מכען' לח' מיל' נעל'ה צחיקת
למאנין' לח' גל' ולח' לחייט חטב
מקוואות לה'ס' כל'ן ווילן גלו' מטוס
דבבר מכני': נט'וועט. גל' פוחת
ולג' יומר: טני' פט'ן. נט'ב' אט'ק'ו
ט'ל' יי' האלען: נט'וט' צמ'ס'.
צטעת פכילה גאנ': לח' גאנ' פאול.
דכמוך' מהמג' מיס' קען' גאלען' למי'
למוקס' דט':

(ט) זריזת מים ורשות

כח (ט'ג') י' לא תחוו כה חברחה ביריה בשעת
טבילה (ל'ג' (ט'ג') י' אלא אם כן (ט'רפה יהה'
כרי שיטוא המים בטיקם אחות יהה (ל'ג' ואם דריה'
דריה (כח) (ל'ג' (ט'ג') בזמנים חלה שר' שמשקה
(ל'ג') טופח שעל' יהה חברו למ' המטה (ט'ג'):

ט' זריזת מים ורשות

ב' (ט'ג') צריך (ט'ג') שהוא הכל' ורפי ביריו בשעת
טבילה שאם מבדקו ביריו הרי ח齊ה ואם לחלה

ירדו בזמנים תחילתה אין לחוש. (ט'ג') (ט'ג') הווקט מלול יהו

כמ' מוקה' ? מיל' ג' נמייס (ט'ג') מילוטס' (ט'ג') מילוטס' פיק' האונ'ג':

סג והנה הטור והשו"ע פסקו דגם רפיוון מהני, דס"ל דרבי שמעון מחמיר ומציריך דזוקא ורפיוון, ולתנאי קמא גם כן רפיוון עדין מהודיחה ידיה. אבל הרמב"ם שם פסק דרך הדחה מהני ולא רפיוון, גוזרנן שמא לא תרפא ידיה, ע"ש, דס"ל דרבי שמעון מהני ולא לתנאי קמא, ואין הילכה כרבי שמעון, וכן הוא דעת הרמב"ן (גאלטני פ"ש גט"). והטור והשו"ע לא חחשו לדיעה זו מהטעם שכחוב הרשב"א בתורת הבית (ג"א : ע"ג , ג). שהרי גם בתחשיטין מהני רפיוון כמו שנتابкар (פ"ט) ולא גוזרנן שמא לא חרפם. אך יש לחלק, דבכאן כיון שהחויזקה לבלי תפול, קרוב לוודאי שתתדק ידיה אל גופה בלבד לא כוונה זיל"ה ננדק לטם (ט"ג). וכן יש שחששו לדיעה זו ובבלא הדחה לא מהני (ג"ס פ"ג) ועיין צ"ך קובל"ג. ויש שכחוב דכיוון דהוא דרבנן מיעוטו ואף שמקפיד, ومن החוראה אינו חוות, כדיים הרשב"א והטור והשו"ע לסוגן עליהם [ע"ז] קובל"ג וקידלי טלאה (ט"ז קובל"ג) וכן מטען גדריטה (פ"ג), ובפרט שמלהון הבה"ג (פ"ג, ט). שכחוב רבי שמעון אומר עד שירפה, מכואר להדייה כדבריהם. ומ"מ המנהג בוה, שכשחבירתה מתבלת אותה, מגביה החבירותה כרגע ידיה מן המים בכדי שתהא כולה במים, ומנהג יפה הוא, ואך שיש מי שכחוב שלחנות עשותן כן [גדריטה (ט"ג)] מ"מ רבים הסכימו להז' קובל"ג ומתקנת נמיין (פ"ט) ומאל"ג נונן (פ"ט-ק). אך באשה שאינה יכולת לעמוד על רגלייה, בהכרח שאחרות יאחזזה ולא יפרידו ידיה ממנה, ותהיינה זהירות להדריך ידיהן במ"מ מקווה ולבלוי להרים ידיהן ממעל למי המקווה כל זמן בטבילה, והאחותה בגופה תהיה תחת המים:

ולפ"ז מ"ס לפסק כל"י נט"ע כמתקב"ה וממאי רפהה והמ"כ כתוב למליים לייס מטה לילה ופהה נ"ל הטע"ג לילה רפהה מ"מ לירק צלוי תלמודה כתוב כהמ"כ גדריטה שמאן גדריטה כלטכ"ל וכחוב גדריטה מפלג טט טיטר נמור טנטטה טאלטס טוגטלת והכרצה דוממת להוחה נמייס טיכולת להוחה בירח ננטטה קדריטה לי סדריטה יריס מטה נמייס וו"ג לכבדיך ידי' ממנה ולסנו טוגטן ממס כי דין טמפלין טהון טט נ"ל טיטר טוכטוליס להוחה צידיט עכל' וופג כתוב טאליג מטמא טלטס טטנייה להוחה נטהס נ"ל ופסכוון כן כל ספוסקים ולסנו טמלו טמלו הטע"ג גדריטה גל' לכ"ק לפ"י רמ"ס ולמ"ג צטולטו דהפלו לי ס"י הוחה נטה כהמ"ל מוייך לנוס לשלטינה יריס מטה : (ב'ח) בזמנים תחלה פירוט הפלו גמיס הולטס טנטטו שיתהצטו למי מוקס יטסו גס סס כטבליים דמטקה נופמה כו"ה חנוך ולסנו כמ"ט רמ"ג כס"י ק"ג טפי"ק נ"ז. לוקה נמי מוקס וכמו שטוכטאי טט טלוי דק צו :

5. טבילה ע"ה נ"ר ר' ר' ר' ר'

יא. בשעת טבילה לא תחזיק בשום דבר, אך אם הדבר שהוא מחזיק בו נמצא בתוך המים,²¹ מותר.

יב. אשה שצרכה להחזיק באשה אחרת בשעת הטבילה, תדריך המסיעת את ידיה במ"מ המקווה,²² ולא תוציא את ידיה מהמקווה עד לאחר הטבילה.⁷

ה' ציריך (ט)

ג. כמו שהוא פוחדת ורוצה להחזיק את המועקה או להתפרק בקירות, שחלקים בתוך המים וחלקים מחוץ המים. אמנם כאשר היא נתמכת בחזק מתחילה המועקה, יש להקפיד שכאשר תגיע למדרגה שימוש המועקה כבר אינו מחוץ למים אלא הוא מוכסה ע"י המים, שטרופה ידה קצר מן המועקה כדי שיוכנסו לידי מי מקווה, ואח"כ תוכלשוב לפופת את המועקה הנמצאה בתוך המים, ובכח"ג שפיר המים מקדמים, ועלתה לה טבילה.